

[Kirsten Lee]

Det er også yderst betænkeligt, hvis det er korrekt, som det er fremgået af pressen – det var Jyllands-Posten den 17. februar 1988 – at tyske mænd udnytter vores liberale ægteskabslov ved at ægte thailandske piger i Åbenrå og i Stubbekøbing og andre steder; derved kan thaikvinderne ikke sendes ud af Tyskland, men mange bliver angivelig anbragt i bordeller i Tyskland. Jeg vil gerne bede justitsministeren undersøge, hvad det egentlig er, der er sket i de sager, for det fremgik af artiklen i Jyllands-Posten, at der var foretaget anholdelser.

Anskuer man problemet i international sammenhæng, er det indlysende rigtigt, at vi i vores bistandspolitik inddrager kvindeaspektet for på den måde at medvirke til at forhindre, at piger og kvinder i ulandene af social nød bliver tvunget til at søge ud i prostitution.

Her på den hjemlige bane er det muligt inden for den eksisterende lovgivning at yde hjælp til prostituerede, der ønsker at komme ud af prostitutionen, men det er et spørgsmål, om den enkelte prostituerede altid er indstillet på at ændre sin tilværelse.

Der er delte meninger om, hvorvidt man kan tale om tvungen og frivillig prostitution. Nogle kvinder har i de seneste dage gennem pressen ladet forstå, at de er tilfredse med en tilværelse som prostituerede. Så det gælder tilsyneladende for nogle af dem, at det er en frivillig sag. Men andre, gadeluderne f.eks., som ofte er narkotikaafhængige, er formentlig hinsides al frivillighed i narkoens vold. Den gruppe bør man gøre en indsats for at hjælpe ud af prostitutionen.

For nogle år siden lagde EF's kvindeudvalg op til, at prostitution skulle ligestilles med almindelige borgerlige erhverv. Det blev nu ikke vedtaget i Ministerrådet, og det kan heller ikke være et erhverv, vi ønsker kvinder skal vælge.

Det er vigtigt at forhindre, at unge – drenge såvel som piger – kommer ud i prostitution og bliver udnyttet af alfonser og bordelmuttere. Den bedste måde at forhindre det på er, at vi behandler vore børn og unge godt, lærer dem, at de er noget værd, at vi respekterer deres fysiske og psykiske integritet og beskytter dem mod overgreb som f.eks. incest.

Det er også vigtigt at fortælle mænd, der op søger en prostitueret måske to eller tre gange i deres liv af simpel nysgerrighed og trang til spænding, at de burde finde noget andet at ka-

ste sig over end prostituerede, hvis de skal have opfyldt et spændingsbehov.

Der er flere ordførere, der i dag har været inde på, om tiden ikke skulle være moden til, at vi ophæver straffelovens § 199, som jo ikke bruges i praksis, og vi vil gerne sige tak til justitsministeren for hans villighed til at se nærmere på en eventuel ophævelse af den.

Men vi er godt tilfredse med, at det er muligt at retsforfølge prostitutionens bagmænd efter straffeloven. Vi synes også, det er rimeligt, at vi forsøger at koordinere den sociale indsats, således at man prøver at give alternative tilbud til prostituerede, både drenge og piger, som af social nød er blevet prostituerede.

Vi tror ikke på, at man opnår noget ved at forbyde annoncering. Det ville bare føre til en genopdagelse af det kodesprog, som man brugte i tidligere tider. I Politiken i 1907 bragte man en annonce, der lød: »Ung dame søger lån på 10 kr. hos velsitueret herre.«

Vi har forstået, at Sverige og Norge ved deres forbud mod annoncer faktisk har formået at skabe ganske væsentlig kreativitet inden for annonceringsreglerne, og det ønsker vi ikke skal være muligt her i landet.

Duetoft (CD):

Prostitution har eksisteret i mange, mange år, og der er vel ingen, der tror, at man 1, 2, 3 kan fjerne den igen. Jeg har en yndlingsfilm, som jeg har set massevis af gange. Og da jeg i går gik og overvejede, hvad jeg skulle sige her i dag, gik det op for mig, at den jo faktisk handlede om prostitution – nemlig den gamle Garbofilm om »Kameliadamen«, som jeg holder rigtig meget af. Kameliadamen var jo prostitueret i Frankrig, og det, man kan spekulere over også med udgangspunkt i en gammel film, er vel, om et af problemerne ikke er, at vi er for fordømmende. Når en dame som Kameliadamen kunne leve, som hun gjorde – og det gik godt længe – var det jo netop, fordi man accepterede, at der i samfundet var mennesker, der levede som holdte mennesker.

Jeg mener ikke, at det er en yndlingssituation, men jeg kan ikke lade være at sige det her i dag, for jeg synes, det er meget let at komme med en masse sniksnak her på Christiansborg, men det hjælper ikke så meget på Halmtorvet, og det hjælper ikke i Istedgade. Det hjælper ikke meget de steder, hvor sådanne ting foregår,